ДОДАТОК ДО ЖУРНАЛУ «ПЕРЕЦЬ» № 9.

перець

на кукурудзяних полях

Полів трударі!
Пам'ятайте завжди,—
Дає кукурудза
Чудові плоди,

Плоди калорійні,
до того ж чимало:
Це — масло й сметана,
ковбаси і сало,
І шинка, і смалець,
і грона сосисок.

Продовжувать можна
без краю цей список.

— Велика то річ —
кукурудзяні зерна! —
Як любить підкреслювать
Марко Озерний.

Мал. О. КОЗЮРЕНКА

Учіться в них!

М. ГАБОВДА

Ланкова колгоспу ім. Леніна, Мукачівського району, Закарпатської області.

Все робить чесно, вчасно,
Леліє, береже...
Що вродить рясно — ясно
Усім з весни уже.

Ні, недаремно люди
Говорять, що вона
Робити вміє чудо
Із кожного зерна.

Є. О. ДОЛИНЮК

Герой Соціалістичної Праці, ланкова колгоспу ім. Сталіна, Мельнице-Подільського району, Тернопільської області.

Йде слава по Союзу,
Аж котиться луна
Про те, як кукурудзу
Вирощує вона:

У неї на ділянці —
Чудові качани.
Ще й гарбузи в міжряддях
Лежать, як кабани!

Є. В. БЛАЖЕВСЬКИЙ

Герой Соціалістичної Праці, ланковий колгоспу ім. Сталіна, Котовського району, Одеської області.

Кожен паросток зелений
Берегти він звик,
Як допитливий учений,
Щирий трудівник.

От тому і урожаї
В нього не прості:
З них країна гори має —
Гори золоті.

С. Т. ГУСАЧ

Ланковий колгоспу ім. Калініна, Градизького району, Полтавської області.

Працює віддано, завзято,
Невтомно дбає, як завжди.
Він знає: щедро і багато
Земля заплатить за труди.

Іскряться стебла свіжим соком
Усі, як гай — до дальніх меж.
У кого помисли високі —
Врожай високий буде теж!

СЕЛА КОЛГОСПНОГО ТРУДЯЩІ,
ДОСТАТКУ НАШОГО ТВОРЦІ,
ТРУДІТЬСЯ ТАК, ЯК З КРАЩИХ КРАЩІ,
ТАК, ЯК ГЕРОЇ СЛАВНІ ЦІ!

Остап ВИШНЯ

ЩОБ НІ В КОГО НЕ БУЛО ТАКОГО!..

1

Готувалися в одному колгоспі садити кукурудзу.

Відбулися загальні збори колгоспників, де детально обговорили справи про збільшення земельної площі під кукурудзу й ухвалили, замість колишніх, що сіяли, 50 га кукурудзи, посадити цього року 400 гектарів.

Голова колгоспу з бригадирами відвідали Марка Остаповича Озерного, проконсультувалися в нього, як вирощувати кукурудзу.

У колгоспі організовано було семінари по кукурудзі, на які запросили знатну кукурудзоводку Євгенію Долинюк, яка поділилася з колгоспниками своїм досвідом вихохувати кукурудзу.

Одне слово, в колгоспі підготувалися до посіву кукурудзи добре.

Доярки, підкидаючи в кормушки січку з житньої соломи, заспокоювали своїх корівок:

— Не журись,— говорили,— Трояндо! Наступної зими веселіше позиратимеш! Знаєш, як пахне силос із кукурудзи? Як вино «Перлина степу!» А силосовані качани молочно-воскової зрілості? Не куштувала? Маринований виноград їла? Ще смачніше!

Дід-бугаєзнавець сказав:

— Його, диявола, і тепер не вдержиш!.. А що з ним буде, як йому молочно-воскової кукурудзи даси?! Рішить він мене, хамлет, істинне слово, рішить! Не бугай,— а гаспид! Тигра! Прррймись!

Свинарка Катя прибігла до правління колгоспу з радісним криком:

— Волга опоросилась! Аж сімнадцятеро! 11 свинок, 6 кабанчиків! Це вона почула, що в нас 400 га кукурудзи!.. На кукурудзяну дерть піддала! Уррра!

Птахарка баба Вустя, глядячи курей, котора з яйцем, раптом заспівала:

«Сватай мене, серденьку, вийду я...»

Дід-бугаєзнавець підслухав і єхидно зауважив:

— Не буде баба дівкою,— не рипи деркачем! Деркач — не соловейко!

Баба зніяковіла, впустила курку, вхопила півня і, скрикнувши: «Дивись, і цей з яйцем!» — сплюнула й перехрестилась.

2

Садили кукурудзу квадратно-гніздовим способом. Квадрати вийшли все 'дно, як у підручнику з геометрії.

Посадили. Легенько зітхнули. На другий день дощ. Майський, обкладний, тихий. Під такий дощ у маю спиться навіть головам колгоспів, навіть агрономам. А секретарі райкомів починають усміхатися до своїх дружин.

Один секретар райкому під такий майський дощ подивився на дружину та й каже:

— Дивись! Та ти в мене вроді блондинка!

— Отакої. Я в тебе дванадцять літ блондинка!

...Велике діло дощ у маю...

Кукурудза посходила.

3

Тепер, як ви знаєте, папери не в пошані. Паперовий бюрократизм виживаємо. Тепер телефони. А телефонний бюрократизм це ж не паперовий, а це телефонний. Це — не вмер, а це— задавило.

Ну от, значить, так.

Із області — в район:

— Як із кукурудзою? Негайно під вашу особисту відповідальність, терміново, молнією, виконання в ноль-ноль — скільки посадили, як зійшла, який процент не зійшло.

Із району в МТС:

— Як із кукурудзою? Негайно і т. д...

Із МТС голові колгоспу:

— Як із кукурудзою? І т. д...

Голова колгоспу до бригадирів:

— Як із кукурудзою? І т. д.

Бригадири до Петька:

— Петько! Катай до тітки Параски на поле, спитай, як там воно, скільки процентів не зійшло? Та одним духом!

— Дайте коня! Я — верхи!

— Коня йому? А верхи на дубця, та галопом мені! Канахвета куплю!

— Е, купите! Той раз, як аж за могилу бігав, казали, що канахветів дасте, а дали?

— За всі рази цей раз одержиш! Катай!

Пішло знизу.

Петько бригадирам:

— Тітка Параска казали, що зійшла!

— Скільки процентів зійшло, казала?

— Казала!

— Як казала?

— Тітка Параска нагримали: «А трясця його знає, скільки там тих процентів? Усе зійшло! Повилазило тобі: усе, бач он, зеленіє!»

Бригадири голові колгоспу:

— Усе зійшло! Сто процентів!

Голова до МТС:

— Схожість сто процентів!

МТС до району:

— Схожість сто процентів!

Район до області:

— Схожість сто процентів! Доложіть Петрові Петровичу, що цього року район не підкачає!

За кілька часу телефон зверху вниз:

— Прорвали?

Знизу вверх:

— Прорвали! Залишили по дві рослини у гнізді!

Зверху вниз:

— Розпушили? Вздовж і впоперек?

Знизу вверх:

— Розпушили! І вздовж, і впоперек!

Щоправда, тітка Параска гримнула Петькові: «Скажи, що не тільки вздовж і впоперек, а ще й навскоси розпушили! І доки ти мене, харцизе, мучитимеш?».

— Та це хіба я? Це — бригадири требують!

Але цього в телефонограму не вставили.

4

Восени, коли зібрали кукурудзу, вийшло... по десять центнерів з гектара...

Тоді зверху вниз грім:

— Що? Як? Яким чином?! Чому? Ви ж казали, що сто процентів?!

— Та зеленіло ж добре!

— Та по ямках же ж видно, що мінімум тридцять процентів порожні! Не сходила в них кукурудза?

— Та зеленіло ж ніби добре!

Виходить, отже, що:

не восени квадрати перевіряються, а весною, після того, як кукурудза зійде...

І робиться це не за прикладом:

— Піди, вовче! Піди, хвосте! І т. д...

Не на Петькове та тітчине Парасчине свідчення слід покладатися, а треба взяти очі в руки і самому подивитися...

І бригадирові, і голові колгоспу, і агрономові, і директорові МТС...

Та й секретареві райкому і голові райвиконкому це не завадить...

Один секретар райкому розповідав:

— Як сам побуваєш на колгоспних ланах та подивишся, як воно по квадратах посходила кукурудза чи соняшник, та ще після майського дощу, так удома такі тебе діти милі зустрічають і така привітна жінка, що й не говоріть!

АГРОНОМ-БАЛАКУН

— Агроном, одне питання
Ми для вас приберегли
Щодо зріджених посівів:
Чи в колгоспах провели...

— Провели!.. Усе в порядку!
І нараду, і актив,
Маєм вісім директив...
Ми робили! Ми старались!

— Я питаю про підсадку!
— А-а-а... Підсадку?
Ще не брались...

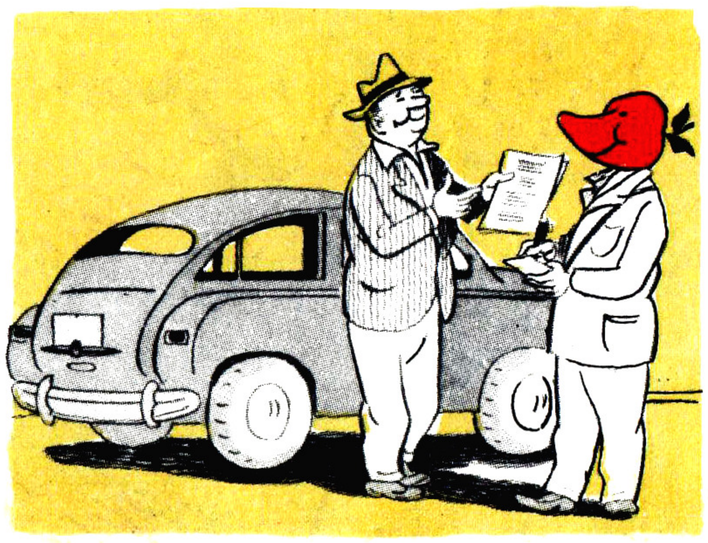

ГАЛОПНИК З РАЙОНУ

— Стій, машино! Здрастуй, друже!
Прошу зачекати!
Як воно на кукурудзі —
Чи вийшли квадрати?..

— Гм... хвилинку... гляну в план...
— Ну, а як на ділі?..
— Мабуть, є... Як мчав повз лан,—
Щось в очах рябіло...

НА ТРИБУНІ Й НА ПОЛІ

Мал. В. ГЛИВЕНКА

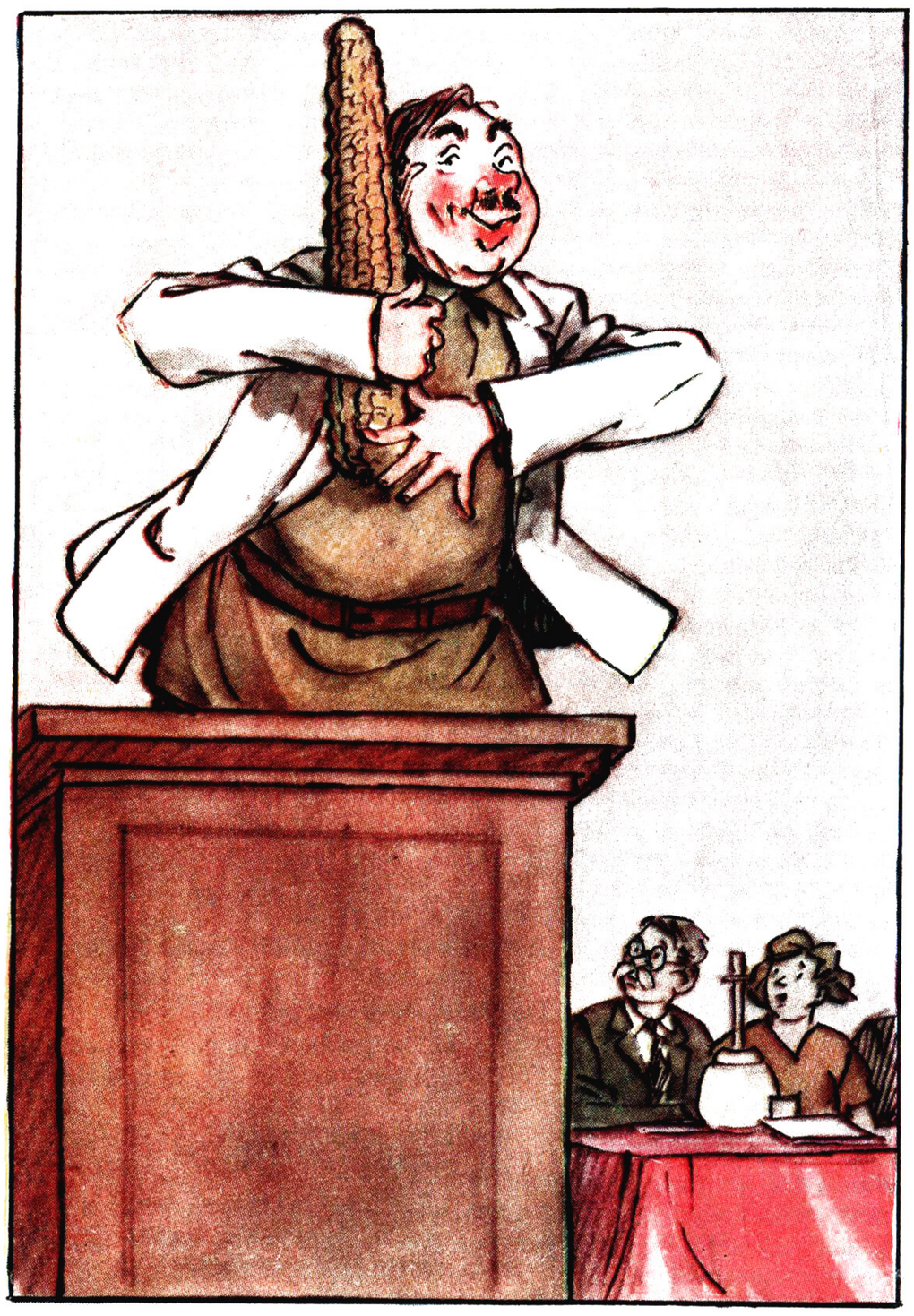

— Товариші, я люблю кукурудзу, я буду горою стояти за кукурудзу!

— Ти ж так присягався любити, а тепер одвертаєшся...

АТЕСТОВАНА ЛЕДАЩИЦЯ

Мал. БЕ-ША

— Батько дома є?
— Та де!..
Тато робить в полі.
— Ну, а мати?
— Цілий день
Кукурудзу поле.

— Ну, а ти ж чому лежиш,
Не працюєш в полі?
— Е-е-е... сказали... та вони ж
Не кінчали школи!..